

Sprawozdanie MNUM

Projekt nr.3

Zadanie 3.32

Kajetan Kaczmarek

4 maja 2018

1. Opis zastosowanych algorytmów :

- (a) W pierwszym zadaniu, tj. znalezienie zer dla funkcji

$$f(x) = 0.5x\cos(x) - \ln(x)$$

użyłem dwóch metod. Założeniami dla obydwu metod była a) ciągłość, co jest oczywiste dla ww. funkcji, oraz b) różne znaki na krańcach przedziału, do czego odnoszę się poniżej. Zastosowane metody :

- Metoda bisekcji

W metodzie bisekcji na początek liczony jest punkt wypadający pomiędzy podanymi wejściowymi punktami, tj. $x = \frac{a+b}{2}$ dla p. wejściowych a i b. Następnie sprawdzamy czy punkt ten jest naszym zerem z podaną dokładnością eps, czyli czy $|f(x)| < eps$. Jeśli tak jest kończymy wykonywanie algorytmu, jeśli nie to sprawdzamy warunek $f(a)f(b) < 0$ i w zależności od wyniku zastępujemy lewy lub prawy koniec przedziału w którym szukamy wyliczonym x, tak, aby krańce przedziału nadal miały przeciwne znaki. Alternatywnym warunkiem wyjściowym z pętli jest $|a - b| < eps$, czyli zbliżenie się do siebie punktów a i b tak, że dalsze obliczenia są niemożliwe.

- Metoda Siecznych

Metoda siecznych jest podobna do metody bisekcji - szukamy zer przez zawężanie zakresu poszukiwań, warunki końcowe są więc takie same. Różny jest jednak algorytm wyznaczania kolejnego punktu : tutaj kolejne punkty wyznaczamy ze wzoru

$$x_i = x_{i-1} - f(x_{i-1}) \frac{x_{i-1} - x_{i-2}}{f(x_{i-1}) - f(x_{i-2})}$$

Tak że łączenie kolejnych punktów daje nam sieczne naszej funkcji $f(x)$ i przybliża jej zera.

- Uwaga techniczna - założeniami obydwu metod są różne znaki funkcji na krańcach przedziału. Jako że warunek ten nie jest spełniony dla zadanego przedziału w mojej funkcji, a do tego ww. metody znajdują tylko jedno zero, podzieliłem zadany przedział $[2,11]$ na dwa mniejsze, tj. $[2,7]$ i $[7,11]$ tak aby w każdym znajdowało się jedno zero, i aby spełniały one założenia metod.

(b) W drugim zadaniu, tj. znalezienie zer wielomianu $f(x) = 2x^4 + 5x^3 - 2x^2 + 3x^3 + 7$ zastosowałem metody :

- Metoda Newtona Metoda Newtona, zwana inaczej metodą stycznych, opiera się na wykorzystaniu iteracyjnego wzoru

$$x_i = x_{i-1} - \frac{f(x)}{f'(x)}$$

- Metoda Mullera MM2

2. Kod moich programów

- Funkcja main dla pierwszego zadania

```

1  imax = 50;
2
3  xb1 = bisect(11,7,10e-5,imax); %Pierwsze zero funkcji metoda bisekcji
4  xb2 = bisect(7,2,10e-5,imax); %Drugie zero funkcji metoda bisekcji
5
6  xs1 = secants(11,7,10e-5,imax); %Pierwsze zero funkcji metoda
   siecznych
7  xs2 = secants(7,2,10e-5,imax); %Drugie zero funkcji metoda siecznych
8
9  Ans = [xb1(imax - 1),xb2(imax - 1),xs1(imax - 1),xs2(imax - 1)]; %
   Wektor z rozwiazaniami dla ulatwienia rysowania
10
11 X = 2:0.1:11; % Nasz przedzial z probkowaniem co 0.1
12 Y = arrayfun(@fzad,x),X); %Wyliczenie wartosci naszej funkcji do
   narysowania wykresu
13
14 figure; % Ponizszy kod rysuje wykres
15 plot(X,Y); % Rysowanie wykresu funkcji
16 hold on;
17 plot(Ans,0, '-o', 'MarkerEdgeColor','b','MarkerFaceColor'
   ,[0.5,0.5,0.5]); % Rysowanie miejsc zerowych
18 hold off;
```

- Pomocnicza funkcja licząca wartości naszej funkcji podanej dla zadania

```

1  function f = fzad(x) % Funkcja pomocnicza obliczajaca wartosci funkcji
   podanej w zadaniu
2  f = 0.5*x*cos(x) - log(x);
```

- Funkcja licząca zera funkcji metodą bisekcji

```

1  function [x]= bisect(a,b,eps, imax) % Funkcja realizujaca metode
   bisekcji
2
3  x = zeros(imax - 1 ,1);
```

```

4 i = 1;
5
6 while abs( a - b ) > eps && i < imax % Warunek koncowy - punkty
    pomiedzy ktorymi liczymy zblizyly sie na odleglosc abs
7     x0 = ( a + b ) / 2 ; % Policzenie punktu pomiedzy p. wejsciowymi
8     if( abs( fzaad(x0) ) < eps ) % Warunek koncowy - policzenie zera z
        dokladnoscia eps
9         break;
10    else
11        if( fzaad(x0) * fzaad(a) < 0 ) % W zaleznosci od tego z ktorej
            strony wypadl punkt x podmieniamy wartosc a lub b na x
12            b = x0;
13        else
14            a = x0;
15        end
16    end
17    x(i) = x0;
18    i = i + 1;
19 end
20
21 x(imax - 1) = x0;

```

- Funkcja licząca zera funkcji metodą siecznych

```

1 function x = secants(x1,x2,eps,imax) % Funkcja realizujaca metode
    siecznych
2
3 if(abs(fzaad(x2)-fzaad(x1))<eps) % Sprawdzenie czy punkty wejsciowe nie
    leza zbyt blisko
4     error("Zle punkty wyjsciowe");
5     return;
6 end
7
8 i = 1;
9 x = zeros(imax - 1 ,1);
10 f1 = fzaad(x1); % Policzenie wartosci funkcji w p. wejsciowych
11 f2 = fzaad(x2);
12
13 if(f1<f2) % Zamienienie miejscami punktow jesli wartosc w x1 jest
    mniejsza niz w x2
14     a = x1;
15     x1= x2;
16     x2 = a;
17     f1 = fzaad(x1);
18     f2 = fzaad(x2);
19 end
20
21 while abs(x2-x1)>eps && i<imax % Warunek koncowy - jesli punkty
    pomiedzy ktorymi liczymy zbliza sie do odleglosci eps
22     x0 = x1 - (f1*(x1-x2))/(f1-f2); % Obliczenie nastepnego punktu
23     f = fzaad(x0);
24
25     if(abs(f) < eps) % Warunek koncowy - znalezienie zera z
        dokladnoscia do eps
26         break;
27     end
28     x(i) = x0;
29     i = i + 1;
30     x2 = x1; % Zmiana na punkty dla nastepnej iteracji
31     f2 = f1;
32     x1 = x0;
33     f1 = f;
34 end
35 x(imax - 1) = x0;

```

- Funkcja main dla drugiego zadania

```

1 % Dane wej ciowe
2 A = [2 -2 3 7]; % Macierz wspolczynnika wielomianu
3 X = [-4 : 0.1 :0 ]; % Przedzia X na kt rym nasz wielomian ma zera
    rzeczywiste
4 Y = polyval(A,X) ; % Warto ci naszego wielomianu w przedziale X
5
6 X0 = newton(X,Y);
7 Y0 = polyval(X0, X);
8
9 figure
10 plot(X,Y0);

```

- Funkcja licząca zera funkcji metodą Newtona

```

1 function X = newton(eps, x0, imax)
2
3 X = zeros(imax - 1, 1);
4 i = 1;
5
6 % Dane wejściowe
7 A = [2 5 -2 3 7]; % Macierz współczynników wielomianu
8 B = [8 15 -4 3]; % Macierz współczynników pochodnej wielomianu A
9
10 for i = 1: imax - 1 while abs(polyval(A, x0)) > eps && i < imax
11     %polyval(A, x0)
12     %disp(x0)
13     x0 = x0 - (polyval(A, x0) / polyval(B, x0));
14     X(i) = x0;
15     i = i + 1;
16 end
17 X(imax - 1) = x0;

```

- Funkcja licząca zera funkcji metodą Mullera

```

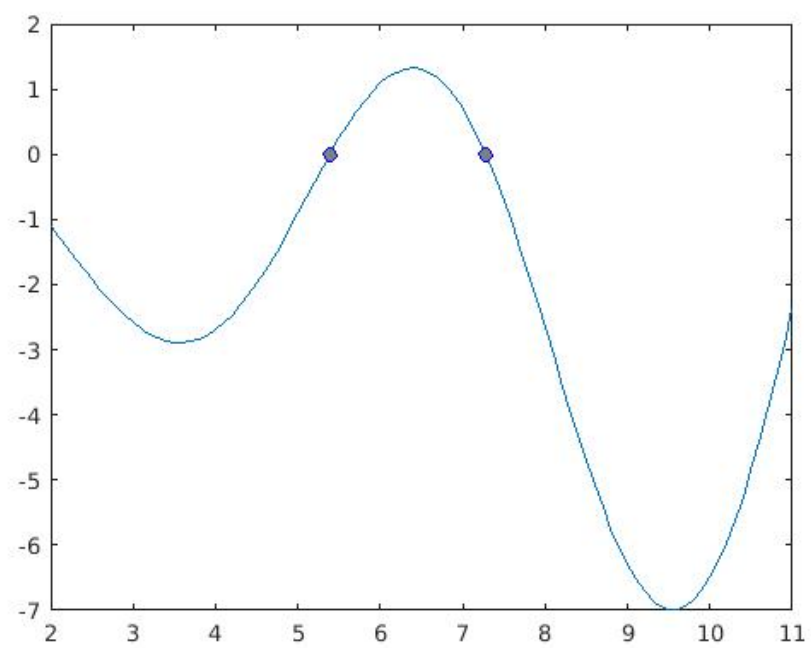
1 function [x] = muller(eps, x0, imax)
2
3 % Dane wejściowe
4 A = [2 5 -2 3 7]; % Macierz współczynników wielomianu
5 B = [8 15 -4 3]; % Macierz współczynników pochodnej wielomianu A
6 C = [24 30 -4]; % Macierz współczynników pochodnej drugiego stopnia
   wielomianu A
7
8 x = zeros(imax - 1, 1);
9 i = 1;
10
11 while abs(polyval(A, x0)) > eps && i < imax
12
13     sqr = sqrt(polyval(B, x0)^2 - 2*polyval(A, x0)*polyval(C, x0));
14
15     zpl = -2*polyval(A, x0) / (polyval(B, x0) + sqr);
16     zmin = -2*polyval(A, x0) / (polyval(B, x0) - sqr);
17
18     if abs((polyval(B, x0) - sqr)) > abs((polyval(B, x0) + sqr))
19         x0 = x0 + zmin;
20     else
21         x0 = x0 + zpl;
22     end
23
24     x(i) = x0;
25
26     i = i + 1;
27 end
28 x(imax - 1) = x0;

```

3. Wyniki :

- Dla zadania pierwszego obydwie metody zwróciły zbliżone wyniki, tj.

Metoda	Zero nr.1	Zero nr. 2
Metoda Bisekcji	7.27703857421875	5.38775634765625
Metoda Siecznych	7.27702154631274	5.38773923503257

4. Wnioski :